

Sněží a vločka našla si můj nos,
nevím, jak duše došla za mou zkušenost
a z té dálky cizokrajné známky
lepí na obálky a mně je posílá

Sněží, a sníh mi křupe pod nohou,
nevím, jestli ještě jsme pod stejnou oblohou
může být, co není, dokud se neproměním,
dokud zapomnění, břehy podmílá

Sněží, nemohla bych ani tebe milovat,
slyšíš, to hrká Dorčin zlatej kolovrat,
já v té dálce svojí lásce, splétám v sítě vlasce
a lovím v hlubinách
já v té dálce svojí lásce, splétám v sítě vlasce
a lovím v hlubinách